

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. június hó 26. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A felügyelete alatt álló, tizenkettedik életévét be nem töltött személy sérelmére erőszakkal elkövetett erőszakos közöszlés büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2012. évi március hó 9. napján kihirdetett 9.B.579/2009/30. számú ítélet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.810 (Háromezer-nyolcszáz tíz) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlottat folytatólagosan elkövetett erőszakos közöszlés büntette (Btk.197.§ (1), (2) bekezdés a) és b) pontjai, (3) bekezdés I. fordulata) miatt mint visszaesőt 8 évi fegyházra és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható és kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül a vádlott terhére, súlyosításért jelentett be fellebbezést, a büntetés tekintetében téves anyagi jogszabály alkalmazása miatt.

A vádlott és védője felmentés érdekében éltek jogorvoslattal bizonyítottság hiányában.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.162/2012/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést maradéktalanul helytálló indokai alapján fenntartotta.

Álláspontja szerint a törvényszék helytelenül rekesztette ki a bizonyítékok sorából gyk. ... első hatóság előtti nyilatkozatát, amelyet a feljelentést szakszerűtlenül rögzítő nyomozóhatóság „a sértett vallomása” elnevezéssel illetett, minthogy okirati bizonyíték és nem tanúvallomás.

Észlelte tovább, hogy a sértett nyomozási bíró előtt történő kihallgatásakor a lépcsőzetes figyelmeztetést a jegyzőkönyv kifejezetten nem tartalmazta, azonban a tanú Be. 82. § (1) bekezdésében foglaltakra történő kioktatása megtörtént, csupán relatív szabálysértés, amely nem akadályozta a kihallgatási jegyzőkönyv bizonyítékként történő értékelését.

Az ítélet tábla a minden irányú fellebbezések folytán a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdés alapján a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség jelen lévő képviselője és a védő is fellebbezésük irányát fenntartották.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az igen széles körű bizonyítási eljárást és ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett, figyelemmel az ilyen jellegű ügyek bizonyítási nehézségeire is. A megállapított tényállás megalapozott, az ítélet tábla a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette.

A vádlott mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.

Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését nem fogadta el és ennek részletes indokát adta. A tanúvallomásokat kellő körültekintéssel értékelte és számot adott arról, mely tanú vallomását miért fogadta el, indokolási kötelezettségének eleget téve. A nemi erkölcs elleni bűncselekményeknél jelentős relevanciával bírnak a szakértői vélemények a cselekmények jellegére tekintettel. Jelen ügyben a sértett 7 és fél éves gyermek volt, így a szavahihetőségében történő állásfoglalás - figyelemmel a vádlott bűncselekményt tagadó vallomásaira - sarkalatos kérdés volt.

E körben ennek vizsgálatára a törvényszék kellő gondot fordított, ahogyan a vádlott szavahihetőségének vizsgálatára is.

A gyermekkorú sértett esetében nem csak az igazságügyi pszichológus szakértő, hanem a sértett elmeállapotát vizsgáló szakértőpáros véleményét is alapul véve - és a szakértők tárgyaláson történő meghallgatása által - alappal jutott az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a szakértői vélemények aggálytalanul elfogadhatók, de a véleményekkel összhangban több tanú vallomása is megerősítette gyk. ... sértett vallomását.

Foglalkozott az elsőfokú bíróság azzal is, hogy a sértett kisebb hazugságai mennyiben befolyásolhatták szavahihetőségét.

Ugyanez a megállapítás tehető a vádlottal kapcsolatban is, a szakértői véleményekkel szemben ésszerű kétely nem támasztható, az ügy elbírálása szempontjából relevanciával bírt a vádlottnak a szexuális életével kapcsolatos szakértői megállapítás is.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 9. oldal 2. bekezdésében a sértett-tanúnak a rendőrségen 2008. november 28. napján tett nyilatkozatait a bizonyítékok köréből kirekesztette, mivel a gyermekkorú tanú kihallgatására törvényes képviselője hozzájárulása, valamint a szükséges kioktatások megtörténte nélkül került sor.

E körben nem osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját, ugyanakkor osztotta a fellebbviteli főügyésznek a Bf.162/2012. sz. átiratában kifejtett és a nyilvános ülésen megerősített kifogástalan érvelését, így az elsőfokú bíróságnak a kirekesztésre vonatkozó megállapításait mellőzte és a sértettnek a hatóság előtti első nyilatkozatát a Be. 361. § (2) bekezdés a) pontja alapján a bizonyítékok körébe vonta, amely egyébként az elsőfokú eljárásban felolvasásra is került (17. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal).

Mindezek alapján okszerű a vádlott bűnösségére levont következtetés.

A vádlott és védőjének a bizonyítottság hiánya miatti felmentést célzó jogorvoslata nem foghat helyt. Az elsőfokú bíróság a logika szabályait nem sértve, mérlegelési jogkörében eljárva vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére, amely megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelését a másodfokú eljárásban nem eredményezheti.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott terhére rótt bűncselekményt.

A büntetés kiszabása körében iránya adó bűnösségi körülményeket feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte és helyesen foglalt állást, amikor a vádlottra kedvezőbb, elkövetéskori szabályokat alkalmazta.

A vádlott cselekménye 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Elkövetésekor a középértékre vonatkozó szabály még nem volt hatályban. A felső határt közelítő 8 évi fegyházbüntetés, mint visszaesővel szemben kiszabott büntetés lényeges súlyosítása nem indokolt, szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok hatályosulásához.

Fentiekre tekintettel a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést nem találta alaposnak, a büntetés enyhítése pedig szóba sem kerülhetett.

Észlelte az ítéltábla, hogy az ítélet 10. oldal 5. bekezdésében a tanú neve elírásra került, helyesen ..., valamint az elkövetéskori szabályozásra tekintettel az ítélet 23. oldalának 7. bekezdésében a közügyektől eltiltás jogszabályhelye a Btk. 53-55. §-ai.

Az ítélet járulékos rendelkezései helyesek és törvényesek.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással indokai alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2012. június 26.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Debreceni Törvényszék 9.B.579/2009/30. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen határozatával 2012. június 26. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2012. június 26.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke